

Haakens nye lokaler er en radikal forbedring fra forrige beliggenhet. Her kommer verkene lettere til sin rett. FOTO: TRYGVE INDRELIID

Halvard Haugeruds naturbetraktninger fremstår som et alternativ til den markedsorienterte kunstscenen.

Slagkraftig sindighet

Utstilling kunst

Halvard Haugerud
Galleri Haaken
18. oktober - 4. november

Til forskjell fra de visningsstedene rundt, åpner Haaken sine nye lokaler med noe så traust som norsk figurativt maleri.

Det er i ferd med å vokse frem en egen kunstbydel på Tjuvholmen. I sentrum står det nye Astrup Fearnley-museet, men omkring har flere andre gallerier etablert seg i nye lokaler.

Det som slår meg i møtet med kunsten her er et ønske om å satse på internasjonale kunstkjendiser som sikrer symbolsk kapital og penger i kassen. Peder Lund viser Paul McCarthy, Brandstrup viser Marina Abramovic, Gerhardsen Gerner Olafur Eliasson. Fearnley har kunstfeltets mest innbringende gullrekke i ermet: Jeff Koons, Damien Hirst og Takeshi Murakami.

Profil

Halvard Haugerud (55)

- Utdannet ved Statens Kunstakademi og Vestlandets Kunstakademi. Har hatt separatutstillinger på Galleri Haaken, Kunstnerforbundet, F 15 og Oslo Kunstforening. Haugerud er kjøpt inn av blant annet Nasjonalgalleriet, Norges Bank og Norsk Hydro.
- Galleri Haaken ligger i Tjuvholmen allé 23 i Oslo.

Midt i dette sirkuset befinner det mer tradisjonelle galleri Haaken seg.

Til forskjell fra de visningsstedene rundt, åpner Haaken sine nye lokaler med noe så traust som norsk figurativt maleri.

Det som skisseres i maleriene på denne utstillingen, er nøkternt og

tilforlatelig, ja, *alminnelig* i beste forstand. Vi presenteres nemlig for naturen som objekt for rolig betraktning og meditasjon, snare enn som talerør for en konseptuell strategi, en kritisk holdning, eller noen overordnet fortelling som skal formidles.

Haugerud skildrer heller ikke naturen dramatisk eller litterært, som idyll eller opprørt kraft. Han fremdyrker en uspektakulær realisme, et blikk for det vi ser - et landskap - gjennom en korresponderende oppmerksomhet for maleriets overflate som oppleves like avklart som motivet selv.

Skyformer

Markeringer med penselenden eller andre små intervensjoner i malerioverflaten gir verkene nyanserende tekstur og karakter. De enkle krakeleringsmønstrene i *1. September* kommenterer og fordyper motivets skyformer, og gir oss en bakgrunn for refleksjon over både skyen og maleriets egen flate.

Et annet karakteristisk trekk ved

Haugeruds komposisjoner er konfrontasjonene mellom horisontale og vertikale linjer. I *Gammelt landskap* ser vi oppadstrebbende trær som bryter med den snorrette linjen i forgrunnen. I andre verker er det trærnes forhold til linjen av himmel og skyer bak som definerer motivet.

Meditasjon

Det er likevel den meditative roen som slår meg mest med Haugeruds verker. Gerhard Richters naturmalerier - som i likhet med Haugeruds er basert på fotografier - er verker man lett tenker på i denne forbindelse.

Personlig kom jeg også til å tenke på den japanske fotografen Hiroshi Sugimotos fotografier av hav, hans *Seascapes*.

Sugimotos serie av havbilder er fra hele verden, men det er ikke hvor de er tatt som er viktig, men hvordan gjentagelsen av motivet - havet - gir oss en økt mulighet til å tenke over det. Over hva vi ser. I likhet med *Seascapes* er det den

enkle roen man kan dyrke frem i betraktningen av et landskap, Haugerud manifesterer.

Det er ikke hvert enkelt landskap som er viktig, men hvordan man forholder seg til hele landskapet. På denne måten påpeker kunstneren med enkle midler også at maleriet på slett ikke er dødt. Ved å studere malingens materialitet og tekstur slik den finnes på lerretet, fordypes også ens tanker rundt motivet. Haugerud lykkes godt med dette.

Kommentar til Tjuvholmen

Det er naturlig å lese utstillingen som en kommentar til Tjuvholmen forøvrig. Sett i relasjon til galleriene rundt, fremstår Haugeruds malerier som en tradisjonell og nøktern utstilling som får oss til å tenke over maleri og flate.

Her er vi langt fra kunstmarkedets hurlumhei. Utstillingen kan gjerne, i så måte, betraktes som en korreksjon og et alternativ til det kunstsynet som ellers kommer så tydelig til uttrykk på Tjuvholmen. **Kjetil Røed**

DOCUMENTA

Notatbøker til Documenta

I forkant av årets Documenta, den trettende i rekken, ble det utgitt hele 100 «notatbøker.»

Bøkene er i virkeligheten enkeltstående essays som tar for seg forskjellige aspekter av årets Documenta. De hundre bøkene er nå tilgjengelig i én bok ved navn «The book of books.»

Hvert femte år valfarter kunstinteresserte til Kassel for å få den med Documenta. Om du ikke fikk besøkt den i år, foreligger nå både en fyldig katalog som presenterer alle kunstnerne. Mange av verkene baserer seg på idéer man langt på vei kan lese seg til. Ingen dårlig erstatning.

UTSTILLING

Munch-utstilling utsatt

Utstillingen *Det moderne øye*, åpnes av dronning Sonja på Munchmuseet den 30. oktober. Publikum kan se utstillingen fra onsdag 31. oktober. De som imidlertid får se utstillingen aller først, er barna. Flere skoleklasser inviteres til «barnechampagne» og muffins allerede klokken tolv på åpningsdagen.

KONFERANSE

Forfulgte kunstnere samles

For første gang arrangeres en verdenskonferanse om kunstnerisk ytringsfrihet i Norge. Den har fått tittelen *All that is banned is desired*, og arrangeres med støtte fra Fritt Ord i Operaen torsdag og fredag kommende uke.

Hit kommer forfulgte kunstnere fra hele verden for å diskutere

vilkårene for kunst i land der man kan bli straffet for å uttrykke hva man tenker, mener og føler.

Blant gjestene er den russiske musikkprodusenten Alexander Cheparukhin, som har ledet den internasjonale kampanjen for Pussy Riot.